

המישטרה חוקרת שוב את עצמה: מפקדי המחוז עומדים לקבוע אם נכונה תלונתה של אשת הקצין הבכיר, הטוענת כי המפקדים קיימו יחסים עם שוטרות

בתחנית הסולם. לאחר מאמצים רבים עלה בידה לחזור חזרה לראשפינה. הוגש נגדה מישפט על הפרעה לנהג-אוטובוס בשעת נהיגה. רחל ביקשה לחקור את הנהג. הדבר לא ניתן לה. נהג אוטובוס שני שנכח בשעת המיקרה, נקרא עלייתה להעיד. הנהג ישב כל היום בתחנת-המישטרה. קיבל שכר עבור יום-עבודה, אבל כשביקשה לשמוע את עדותו, לא ניתן לה הדבר. היא הורשעה.

העלולים לערער את אמון האזרח במי שהופקד לשמור על שלומו וביטחונו. פרנקו ניצל מנגנון זה כדי להביא את השוטרת רחל שושנה למישפטים רבים בכל האפשר, דבר שהיה יכול לעזור לו, לאחרי-מכן, לסלקה מן השירות במישטרת ישראל.

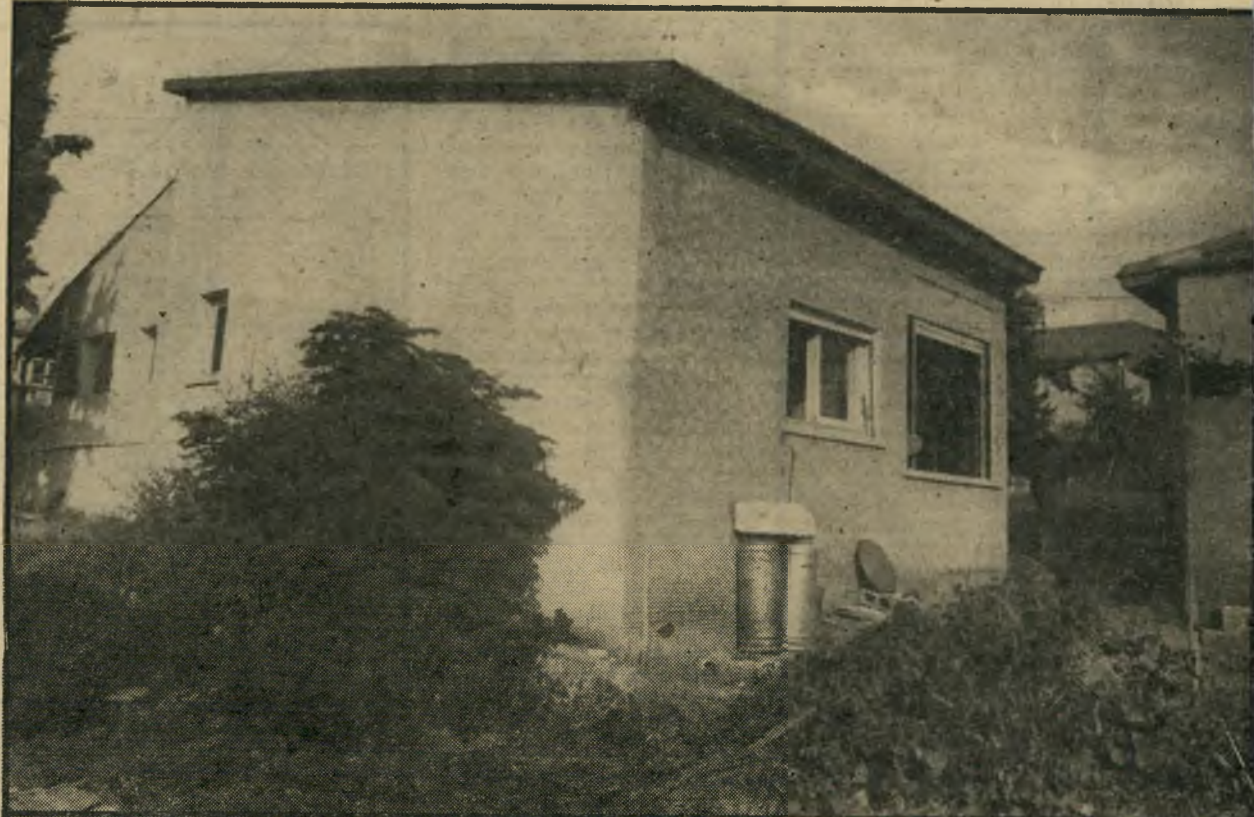
התריעה על הדלפת פרטי החקירה לניצב מישנה פרנקו. לטענתה: "נוצר מצב שכל מי שהעיד ואישר את הדברים כנכונים, דבריו הודלפו לשני האנשים — ניצב מישנה פרנקו ופקד רויף — ואלה דאגו להכין לעצמם מיד אליבי שדיו לפור אבק סביב. הניזוקים היחידים הם אותם סמלים ושוטרים, שקצו במעשי השחיתות." רחל שושנה סיפרה לוועדת-החקירה לא

התגובה הראשונה של רחל היתה הכרת תודה עמוקה. המפקד גדל-המדים ועבד הבשר התגלה כאביר דואג החושב כל הזמן על פקודיו. אך לדבריה, עד מהרה עברה אהבתו זו לפסים אחרים. סיפרה רחל לוועדה: המכוננית נסעה בכביש הראשי לכיוון כפר-אתא. הגשם המשיך לרדת. שתי דקות של שקט הופסקו

פיטורים למחרת העדות

מן קצר אחרי-כן נישאה והרתה לבעי לה, סטודנט הלומד טכנאות-שיניים. כאשר הרה, ביקשה לעבור למשטרת עפולה, שם התגוררה. גם זה לא ניתן לה. רחל הרהה נסעה מדי בוקר שעה וחצי למקום-עבודתה. רק כשהיתה בחודש השישי להריונה הסכימו להעבירה לתחנת-המישטרה טרה בעפולה. היא ילדה בת, יצאה לחופי שת-לידה וכשחזרה, נקראה להעיד בוועדת החקירה. זה היה ב-28.8.77.

שברעיים לאחרי-מכן פוטרה מעבודתה. בראיון אצל סגן-מפקד המחוז, תת-ניצב רחמים חרד, ביקשה לחזור ולשרת, או שלפחות יסבירו לה מדוע פוטרה. לדבריה הציע לה חרד להגיש בקשה לראש אגף-כוח-אדם, אבל, "הוסיף, אני לא מאמין שזה יעזור..."

בשאלה שהיממה את רחל: "תגידי, איזה סוג של גברים את אוהבת?" רחל ניסתה לחייך. פרנקו המשיך, לדבר ריה: "גברים כמוני הם הגברים האמיתיים. ביכלל, אני אוהב מאד נשים, במיוחד כשהן שוכבות אתי."

או החלה רחל לדבריה, לראות את מעי שההצלה של האביר כמישחק אשר בוים היטב ותוכנן עוד מקודם. היא העדיפה לשתוק, ולא להגיב, אבל ניצב-המישנה לא הירפה. לאחר שראה כי רחל אינה מגיבה על רמזיו העדינים, ולא אמרת מה דעתה עליו, אמר בצורה גלויה ועניינית מאד: "יש לי דירה בנהריה. אנחנו יכולים ללכת לשם, ולבלות את הלילה."

רחל המשיכה לשתוק, אפילו חששה לענות לו בשלילה. כשנכח בכך, ניסה דרך אחרת: "אנחנו יכולים ללכת לחדר במלון גינתון. הוא לא עולה לי הרבה כסף." כשגם אז לא ענתה לו, היפנה את המכוננית חזרה לכיוון עכו, הוריד אותה בתחנת-המישטרה שם. "תצטרכי לעבור מפה, אמר לה, כדאי לך לעשות את זה."

מישפטים והרשעות

הבית והאיש: בית-הפגישות (מאחור) וניצב-מישנה פרנקו

רחל שושנה עובדת היום כפקידה בבית-החולים בעפולה. האם לא היה זה היועץ-המישפטי-למדי שלה, פרופסור אהרון ברק, אשר אמר כי אנשי המישטרה אינם יכולים לחקור את אנשיהם?

רינו צרור

שלה, ויקטור ללוש, נכח באותו אירוע והכחיש את דיברי הקצין, היא הורשעה. לאחרי-מכן הועברה מתחנת-המישטרה בעכו לתחנת-המישטרה בראש-פינה. פרנקו, בן שיחה אישית, אמר, לדבריה: "אין מקום לשנינו באותה תחנה." מראש-פינה הועברה לשרת בשכמ, שמבחינת תנאי-השירות היא

רק מה אירע בלילה-הגשם. היה בפיה סיפור נוסף: מה שאירע לה אחרי שסירבה, לדבריה, לבלות לילה עם המפקד, לרשותו של ניצב-מישנה פרנקו עמד מנגנון השיפוט הפנימי של המישטרה. מני גנון כזה תכליתו לייעל את עבודת השוטרים, לאפשר פיקוח ולשמור מפני חריגים